

Vad är meningen med livet?

Av

Mostafa Malaekah

Copyright © 2014 Mostafa Malakeah. All rights reserved.
(Omtryckning eller reproducering av detta häfte är tillåtet för islamiska organisationer
på villkor att absolut ingen ändring, tillägg eller utelämnande görs)

Det sägs att dåren lever för att äta och den vise mannen äter för att leva. Men då återstår frågan: för vilket syfte lever den vise mannen? Att leva borde inte vara ett mål i sig självt. Det måste finnas ett syfte som man lever för. Vad är då detta syfte?

En arabisk kristen poet, Elya Abu Madhi, uttryckte 1927 sin osäkerhet inför livets mening i sin dikt, *At-Talasim*, som betyder "villrådighet". Översatt till svenska lyder den:

Jag kom utan att veta varifrån, men jag kom.
Och jag såg en väg framför mig, så jag gick.
Och jag kommer att fortsätta gå, vare sig jag vill det eller ej.
Hur kom jag? Hur såg jag min väg?
Jag vet inte!
Är jag ny i denna existens eller är jag gammal?
Är jag fri och obunden eller vandrar jag i kedjor?
Leder jag mig själv i livet, eller blir jag ledd?
Jag önskar att jag visste, men...
Jag vet inte!
Och min väg, O vilken är min väg? Är den lång eller är den kort?
Går jag uppåt eller går jag neråt och sjunker?
Är det jag som går på vägen, eller är det så att vägen rör sig?
Eller står vi båda stilla medan det är tiden som rör sig?
Jag vet inte!
Tror du, innan jag var en fullvärdig mänsklig varelse,
Att jag inte var någonting – obegripligt? Eller tror du att jag var någonting?
Finns det något svar på denna villrådighet, eller kommer den att vara för evigt?
Jag vet inte... och varför vet jag inte?
Jag vet inte!

Dessa ord uttrycker en osäkerhet om den nuvarande existensen, en inre otillfredsställelse med det som verkar som en meningslös typ av liv. Sådana tankar kommer till människor som längtar efter att veta att det finns ett mål med deras existens. Faktum är att varje människa önskar tro att hon är värdefull och lever för ett syfte.

Varifrån? Varthän? Och Varför?

Ingen människa borde fortsätta att vara okunnig om anledningen till sin existens, sitt mål i livet eller sitt tillstånd efter döden. Många tänkare har uttryckt några grundläggande frågor i enkla ord: "Varifrån?" "Varthän?" och "Varför?" Det vill säga: Varifrån kommer jag? Vart är jag på väg? Och varför är jag här?

De som inte erkänner något annat än den materiella världen och inte tror på en Skapare kommer endast att acceptera det som kan uppfattas med sinnen och bekräftas genom erfarenhet. De antar att det här universumet och allt som finns i det kom till av sig självt och att hela dess ordning finns till enbart på grund av en ren slump. De tror att människan bara är ett annat djur som ska existera under en kort period och sedan sluta sina dagar precis som vilken annan skapelse som helst.

Från den tidigast upptecknade historien, har mänskligheten dock generellt accepterat uppfattningen, att det finns en Skapare, eller en högre makt, som dyrkas, och ett liv efter döden. Antropologer och historiker är nästan överens om detta. En av de stora historikerna sa: "Historien visar att det har funnits städer utan palats, utan fabriker och utan fästningar, men det har aldrig funnits städer utan hus för tillbedjan". Sedan urminnes tider har människan trott att hon inte skapades bara för det här livet, för den här korta tiden på jorden, och att hon slutligen skulle färdas till en annan boning. Vi ser bevis för detta hos de tidiga egyptierna, för tusentals år sedan, då de mumifierade sina döda och byggde stora pyramider över gravar. De placerade till och med de dödas skatter i deras gravar tillsammans med mat och dryck! Vi finner att folk i andra delar av världen också byggde gravar där de placerade de döda tillsammans med mat och dryck för att försörja dem i nästa tillvaro.

Människor har dock haft olika uppfattningar om Skaparens innersta väsen, på vilket sätt han ska dyrkas och om nästa livs natur. Till exempel tror hinduer på reinkarnation, att själen efter döden går över i en mänsklig kropp eller ett djurs kropp, beroende på om man utträttat goda eller onda gärningar under sitt liv. De tror att den här

processen fortsätter tills själen uppnår perfektion och blir ett med sin Skapare. Människor med andra religioner som judar, kristna och muslimer tror också på ett liv efter döden, men inte på reinkarnation som hinduerna. Var och en av de tre - judar, kristna och muslimer - har olika syn på vad som händer med själen efter döden.

Människans tro på en Skapare baserades på budskap förmedlade av individer som hävdade att de var profeter från Gud, Skaparen. En del av dem stöddes av mirakler. Det faktum att de flesta nationer och samhällen genom historien trodde på en Skapare betydde att profeternas uppdrag var att lära ut den rätta dyrkan av denne Skapare, snarare än att bevisa Hans existens.

Varför vände sig människorna bort från Gud?

Situationen i världen idag är annorlunda eftersom det nu finns ett mycket stort antal människor som inte tror på en Skapare eller ett liv efter döden. Till exempel fann man i en av två undersökningar i Tjeckiska Republiken år 2000 att endast 13% av befolkningen trodde på ett liv efter döden, och i den andra fann man att endast 17% trodde på Gud¹. I en studie, som genomfördes 1998², fann man att 18% av människorna i Sverige trodde på en personlig Gud. I en annan undersökning från 2010 uppgav 15%³ av människorna i Sverige att de trodde på en personlig Gud.⁴ Detta beror delvis på att man under det senaste århundradet har accepterat Darwins evolutionsteori och i vissa länder på effekten av det totalitära kommunistiska styret. Trots att specialister på senare tid har visat att evolutionsteorin inte har någon akademisk eller vetenskaplig substans⁵, har den vunnit gehör hos så många människor för att den bekräftar deras tvivel på den Gud de blivit tillsagda att tro på. Om du ger en tänkande person en beskrivning av en gudom som är ologisk eller ofullkomlig kommer han säkerligen att vägra att tro.

Till exempel är några viktiga lärosatser inom kristendomen – läran om treenigheten, Jesu gudomlighet eller förhållandet att Jesus ses som Guds son, arvsyndens och försoningen genom Jesu död - varken rationella eller i överensstämmelse med vad Jesus själv lärde ut.

Religionen som uppenbarades för profeterna från olika nationer är i själva verket densamma, men efter tidens gång har budskapet ändrats och ofta blandats med hednisk mytologi. Konceptet en Gud, det verkligt centrala i gudomligt uppenbarad religion, degraderades slutligen genom:

1. Tendensen att göra Gud till en varelse med mänsklig form och mänskliga brister.
2. Associerandet av andra varelser med den ende Guden i Hans Gudom (som i hinduismen och kristendomen).
3. Synen på profeterna som "avatarer" (uppenbarelseformer) eller inkarnationer av Gud (t ex Jesus i kristendomen, Buddha i mahayanabuddhismen, och Krishna och Rama i hinduismen).
4. Uppdelningen av Guds attribut mellan separata gudomligheter (t ex den kristna treenigheten Fadern, Sonen och den Helige Anden, den hinduiska treenigheten Brahma, Vishnu och Shiva, och den buddhistiska treenigheten Buddha, Dharma och Sangha).

På grund av de stora religionernas förvrängning av Guds enhet och väsen, lärs nu elever i skolan i Västvärlden att acceptera Darwins evolutionsteori som ett faktum. Som ett resultat av det är nu fler och fler studenter i skol- och universitetsåldern ateister och agnostiker.

Jag gick en gång på en föreläsning i Sverige, som hölls av en muslim för en grupp pensionerade män och kvinnor. Föredragshållaren frågade först gruppen: "Hur många av er tror på Gud?" Alla räckte upp handen utom två män. Sedan frågade föredragshållaren: "Vilka av er tror inte på Gud?" De två återstående äldre männen räckte då upp handen. En av dem hejdade sig emellertid och avbröt föreläsaren genom att säga: "Tala om vad du menar med 'Gud' så kan jag svara dig!" Efter föredraget sade jag till föredragshållaren: "Den här mannen är en djup tänkare, eftersom han först sade att han inte trodde på Gud, troligen på grund av det kristna gudsbegreppet, men sedan var han villig att tänka om beroende på vilket gudsbegrepp som kunde presenteras av muslimen.

Varför skapades vi?

De som tror på Skaparen kan svara på frågorna: "Varifrån?" och "Varthän?" Men hur är det med den tredje frågan: "Varför har vi blivit skapade?" Om vi skapades av en Skapare, borde Han då inte tala om för oss syftet med att vi är skapade, vad Han förväntar sig av oss och om och på vilka grunder Han kommer att döma oss på uppståndelsens dag?

Vad är den islamska synen?

---

¹ The Prague Post, 25-10-2000

² *Folkkyrkor och religiös pluralism – den nordiska religiösa modellen*, Gustafsson & Pettersson (red), 2000, sid 82.

³ Den här siffran innefattar människor med utländsk bakgrund, där majoriteten tror på Gud. Det betyder att andelen infödda svenskar som tror på Gud egentligen är mindre än 15%.

⁴ European Values Study (EVS) 2010.

⁵ Evolutionsteorin handlar om att vi alla härstammar från en och samma urcell. Att livets utveckling fortgår och att t ex människans förfäder härstammar från fiskarna. Problemet är att denna teori, som idag erkänns som vetenskap (sanning), ännu inte är bevisad. Man har inte lyckats lägga fram fossiler som bevisar stegen mellan människa och apa, fågel och fisk, osv. Ett flertal bevis man har försökt lägga fram har senare visat sig vara falska eller missledande. För utförlig diskussion av evolutionsteorins svagheter kan man läsa på www.harunyahya.com.

Muslimerna säger att de vet vad som är meningen med livet eftersom de har Koranen. Men människor i andra religioner har också sina egna skrifter, så vad är då så speciellt med Koranen? Koranen är i grund och botten en bok med gudomlig vägledning på områden som inte kan upptäckas av de mänskliga sinnen eller intellektet. Koranen är den sista uppenbarade skriften från Allah. "Allah" är Guds egennamn och används inte för att beteckna någon annan varelse. Därför kommer det att användas här hellre än ordet Gud.

Koranen är de nedtecknade orden från Allah Självt. Den dikterades ordagrant för den slutlige Profeten Muhammad i delar genom ängeln Gabriel under en period av 23 år, mellan 610 och 633 e. Kr. Den är indelad i 114 kapitel, där varje kapitel kallas en "Surah". Muhammad mottog uppenbarelser av Koranen närhelst Allah ville ge honom ny information. Muhammad hade en grupp skrivare, som var betrodda med att omedelbart skriva ned det som uppenbarades för honom. De uppenbarade verserna lärdes även utantill. Själva recitationen av Koranen är i sig en form av dyrkan, och muslimerna refererar till dessa verser för sina levnadsregler och reciterar dem i de fem dagliga bönen. På så sätt bevarades Koranens verser under Profeten Muhammads livstid i muslimernas hjärtan samtidigt som de nedtecknades. Ingen uppenbarad bok har någonsin bibehållit samma autenticitet som Koranen.

Efter Muhammads död gav den första Kalifen, Abu Bakr, i uppdrag åt en av de ursprungliga skrivarna, Zaid bin Thabit, att leda insamlandet av originalmanuskripten av Koranens uppenbarelser, och att sammanställa ett exemplar av hela Koranen. Detta gjordes inom de två närmaste åren efter Profetens död. Kopier togs sedan omhand av den andra Kalifen, Omar, och sedan av den tredje Kalifen, Othman. Othman uppmanade Zaid att bli ledare för en kommitté med fyra lärda, som tog sig an uppgiften att göra fler kopior. Dessa sju kopior (som producerades inom 14 år efter Muhammads död) distribuerades till olika centralorter inom den muslimska staten, för att vara den officiella referenskopian i varje centralort. Åtminstone tre av dessa ursprungliga Korankopior är fortfarande idag intakta, en finns i Tasjkent, en i Istanbul och en i Kairo. Det finns inte ens en enda bokstavs skillnad mellan dem och de miljoner kopior av Koranen som cirkulerar idag. Det här bevarandet av den slutliga uppenbarelsen är i sig själv mirakulöst. Koranen är den enda gudomliga skrift som har hållits intakt på exakt samma språk som det den uppenbarades på, ord för ord och bokstav för bokstav. Koranen är unik för att den är Skaparens ord i sin renaste form.

Muslimerna tror på de ursprungliga uppenbarelserna som sänts ned till Profeterna Mose, David, Jesus och andra, men ingen av dessa uppenbarelser finns bevarad intakt och ingen av dem finns på uppenbarelseens originalspråk. Koranen kom till araberna på deras eget språk medan de stod på höjden av sin våldalighet, och den utmanade dem att producera en bok som den eller tio kapitel som den eller ett enda kapitel som den. Denna utmaning existerar fortfarande idag, och något gensvar har ännu inte förekommit. Eftersom Koranen är Skaparens ord, måste också varje ämne som den innehåller vara unikt.

Vid sidan om religiös vägledning innehåller Koranen hundratals verser som talar om universum, dess komponenter och fenomen, så som jorden, solen, månen, stjärnorna, bergen, vinden, vattnets kretslopp, växter, djur, och de olika stegen i människans fosterutveckling. I Koranen kan man räkna till över 1000 verser som relaterar kosmiska fakta eller kosmiska fenomen. Vid tiden för dess uppenbarelse var den vetenskapliga kunskapen om universum nästan obefintlig. Det var därför inte lätt att förklara verser som relaterar till universum eller dess fenomen annat än inom den tidens begränsningar. Nu vet vi emellertid mycket mer än tidigare om universums lagar. Det är därför man, när man tittar tillbaka på de verser som är relaterade till kosmos, människan och hennes omgivning, avslöjar ett av de mest tydliga miraklerna i Koranen, som uppenbarades för mer än 1400 år sedan. Den har befunnits innehålla många vetenskapliga fakta, trots att den uppenbarades under en tid när människor inte hade någon som helst kunskap om sådana fakta. Koranen har talat om dem på ett språk som är mer precist, korrekt, kort och koncist än vetenskapsmännens. Ingenting i Koranen motsäger något *etablerat* vetenskapligt faktum. Eftersom de inte alla kan täckas in i en kort artikel har jag valt ut endast fem av de verser som ur en vetenskaplig synvinkel vittnar om Koranens mirakulösa natur och på så sätt dess autenticitet och trovärdighet:

1- Universums skapelse har nyligen förklarats av astrofysiker med ett fenomen som populärt kallas "Big Bang". Det stöds av data baserade på observationer och experiment, insamlade av astronomer och astrofysiker under de senaste decennierna. Enligt "Big Bang"-teorin formades hela universum ur explosionen av en supertät massa, en oändligt liten och kompakt punkt som expanderade till en enhetlig massa som sedan separerades för att bilda galaxer. Dessa delades sedan för att forma stjärnor, planeter, solen, månen, etc. Koranen innehåller följande vers, som handlar om universums ursprung: "*Inser de inte, de som inte tror, att himlarna och jorden [en gång] utgjorde en enda, sammanhållen massa och [att] Vi⁶ skilde dem åt? Och [vet de inte] att Vi har låtit allt liv uppstå ur vatten? Kommer de då inte att tro?*" (Koranen 21:30) Hur kunde en skrift, som först uppträdde i Arabiens öknar för 1400 år sedan, innehålla en sådan djupgående vetenskaplig sanning?

2- År 1929 kom en Amerikansk astronom, Edwin Hubble, med bevis grundade på observationer för att alla galaxer avlägsnar sig från varandra. Detta innebär att universum expanderar. Universums expansion är numera ett *etablerat* vetenskapligt faktum. Så här säger Koranen om universums utformning: "*Vi har byggt världssalltet*

---

⁶ Skaparen refererar, i vissa verser i Koranen, till sig själv i pluralform vilket betecknar makt, upphöjdhet och majestät.

och gett det en fast struktur, och förvisso är det Vi som utvidgar det." (K 51:47) I sin bok, "A Brief History of Time", säger Stephen Hawking: "Upptäckten att universum expanderar är en av nittonhundratalets stora intellektuella revolutioner." Men Koranen nämnde den långa tiden innan människan ens lärt sig att bygga ett teleskop!

3- Forskarna fastslår att innan universums galaxer bildades, existerade universums materia initialt i form av gasmateria. Det fanns stora gasmassor innan galaxer bildades. För att beskriva universums materia är ordet "rök" mer passande än gas. Följande Koranvers refererar till detta tillstånd hos universum: "*Och Han [Allah] vände sig mot världsalltet, som var rök...*" (K 41:11) Detta faktum är återigen i samstämmighet med "Big Bang"-teorin och var inte känt av mänskligheten under Profeten Muhammads tid. Vad kan då ha varit källan till denna kunskap?

4- Om järnets ursprung läser vi i Koranen: "*Och förvisso har Vi sänt ned järnet, som har fruktansvärd styrka och som är människan till nytta...*" (K 57:25) Det har nyligen bevisats att allt järn, inte bara på vår planet, utan i hela solsystemet, kommer från yttre rymden. Detta beror på att den måttliga temperaturen på solen inte kan generera järn. Solen har en yttemperatur på 6000 grader Celsius och en kärntemperatur på runt 15 miljoner grader Celsius. Det finns betydligt hetare stjärnor, som kallas novor eller supernovor, där temperaturen kan nå upp till hundratals biljoner grader Celsius, och det är i dessa stjärnor som järn formas. När andelen järn uppgår till en viss procent av stjärnans massa, exploderar den, och partiklarna färdas i rymden tills de fångas in av andra himlakroppars gravitationsfält. Det är så vårt solsystem har fått allt sitt järn, och det är ett etablerat faktum idag att allt järn i vårt solsystem inte genererades inom systemet, utan har kommit till det från yttre rymden.

5- Modern geologi har bevisat att berg inte bara är upphöjningar på ytan, utan att de sträcker sig 10-15 gånger så långt under som över marken. Den del som befinner sig under markens yta kallas bergens rötter. Bergens rötter var okända för forskarna fram till början av 1900-talet. Om vi tittar på en tältpinne finner vi att större delen av dess längd finns under jorden, medan en liten del sticker upp ovanför marken. Berg är utformade som tältpinnar⁷ och har en liknande funktion, nämligen att stabilisera kontinenterna. Koranen beskriver berg som pinnar eller pålar: "*Har Vi inte gjort jorden till en viloplats? Och [har Vi inte gjort] bergen som tältpålar?*" (K 78:6-7) Vi har också lärt oss att jordens yttre hårda lager genom förkastningar spruckit till plattor som flyter på smält magma. Med jordens rotation runt sin egen axel skulle dessa flytande plattor hela tiden ha förskjutits om det inte hade varit för bergens stabiliserande inflytande. Ingen jord skulle ha samlats, inget vatten skulle ha lagrats i jorden, ingen växt skulle ha grott, inget hus kunde ha byggts, och liv skulle vara omöjligt på vår planet. Detta har man precis börjat förstå inom platttektoniken sedan senare delen av 1960-talet. Ändå nämnde Koranen dessa vetenskapliga fakta för 1400 år sedan: "*Och Han har sänkt ned i jorden fast förankrade berg, så att den inte svajar under er fot.*" (K 16:15) Profeten Muhammad sa: "När Allah skapade jorden började den skaka och skälva, då fixerade Allah den med berg och den stabiliserades."⁸

Man kan undra varför Koranen nämner sådana här ämnen, saker som ingen kände till vid tiden för uppenbarelserna eller ens flera århundraden senare. Men Allah visste i Sitt eviga allvetande, att det skulle komma en tid då människor skulle upptäcka dessa fakta och få ytterligare oförnekliga bevis för att Koranen inte var ett verk av Muhammad eller någon annan människa, utan gudomlig uppenbarelse från Skaparen av dessa fenomen. Allah gjorde Koranen till ett bestående mirakel som innehåller bevis som ska avslöjas gradvis i takt med att människor ökar sin kunskap: "*Vi skall visa dem Våra tecken vid horisonterna och inom dem själva, ända till dess [Koranens] sanning står klar för dem!*" (K 41:53)

Allah lämnade ett annat kriterium för att bevisa att Koranen kommer från Honom: "*Ägnar de ingen eftertanke åt det som Koranen [innehåller]? De skulle säkert ha funnit många motsägelser i den, om den inte varit från Allah.*" (K 4:82) Koranen är tillgänglig för noggrann granskning och utforskning av vem som helst. Faktum är att detta kriterium måste tillämpas på varje skrift som hävdar att den är Guds ord.

Så vad är meningen med livet?

Vad säger Skaparen, Allah, till oss om meningen med livet? I islam finns det tre huvudsakliga mål med mänskligt liv, vilka har satts upp av Allah:

1. Att dyrka Allah, den Upphöjde, som Han visade genom att säga: "*Jag har skapat djinnerna (de osynliga väsendena) och människorna enbart för att de skall [känna Mig och] dyrka Mig.*" (K 51:56). Kärnan i Allahs budskap genom alla profeterna var också: "*O människor, dyrka Allah; ni har ingen annan gud än Honom*" (K 7:59) Dyrkan är emellertid inte begränsad till enbart religiösa riter, utan innefattar allt som avses eller görs med målet att lyda Allah i allt som Han har föreskrivit eller förbjudit, eller att få Hans godkännande och belöning.

2. Att representera Allahs auktoritet på jorden (*khilafah*), som Han visade genom att säga: "*Förvisso skall Jag tillsätta en ställ-företrädare på jorden.*" (K 2:30) Allahs auktoritet förverkligas genom etablerandet av sanning och rättvisa, och spridandet av allt som är gott och rätt, som Han sa till Profeten David: "*David! Vi har gett dig makt och myndighet (auktoritet) på jorden. Döm därför mellan människor med sanning och rättvisa och följ inte dina [egna] önsningar [för eller emot en part], för det kommer att leda dig bort ifrån Allahs väg.*" (K 38:26)

⁷ *Earth*, Press and Siever; *Earth Science*, Tarbuck and Lutgens.

⁸ *Hadith* berättelser sammanställda av Ahmad och at-Termidhi.

3. Att befolka och utveckla jorden ('*imaratul-ardh*), som Allah sa: "*Han skapade er av jord och Han gav er i uppdrag att utveckla den*". (K 11:61) Detta uppnås genom att plantera, bruka, bebygga och förbättra den och samtidigt undvika att fördärva den och störa ordningen: "*Och stör inte ordningen och sprid inte sedefördärv på jorden, sedan allt där har ställts tillrätta*". (K 7:85) "*Ordningen har störts och fördärv har visat sig på fasta land och i havet, allt verk av människohand*." (K 30:41)

Alla dessa mål är sammankopplade, komplementära och oskiljaktiga. Utveckling av jorden är ett ansvar för ställföreträdaren och båda dessa är en aspekt av dyrkan av Allah.

Begreppet dyrkan i islam

Dyrkan är inte något som praktiseras utanför det vanliga livet. Snarare är det den fundamentala anledningen till att Allah uppenbarade skrifterna och sände Sina sändebud – för att påminna människorna om det när de glömde eller gick vilse. I den sista av skrifterna, Koranen, deklarerade Allah att Hans syfte med att skapa ansvariga varelser är att de ska kunna välja att lära känna Honom, Sin Herre, och dyrka Honom: "*Jag har skapat djinnerna och människorna enbart för att de skall [känna Mig och] dyrka Mig*." (K 51:56)

Områden för dyrkan

Eftersom Allah skapade oss för att dyrka Honom, på vilket sätt ska den här dyrkan ske och vilka är dess metoder? Svaret på den här frågan kommer att illustrera en viktig realitet: innehållsrikedomen i dyrkan i islam – hur den inkluderar hela religionen, hela ens liv och hela människan.

Den inkluderar allt som gör Allah nöjd av ord, handlingar och attityder. Inte bara de kända islamiska riterna som böner (*salah*), allmosor, fasta och pilgrimsfärd, utan också sanningsenlighet, godhet mot föräldrar och släktingar, att hålla löften och kontrakt, att bekämpa orättvisor och hyckleri, att behandla grannar, behövande och tjänstefolk väl, att åkalla Allah och komma ihåg Honom är alla former av dyrkan. Dyrkan innefattar också att behandla andra människor väl och observera deras rättigheter, visa godhet mot den föräldralöse, den fattige, den svage och mot djuren. Det innefattar alla mänskliga dygder, så som ärlighet och lojalitet, och hjärtats gärningar, så som kärlek till Allah och Hans Sändebud, uppriktighet i religionen, ånger, tålamod, tacksamhet, acceptans, fruktan för Allah och tillit till Honom. Det innefattar också de huvudsakliga plikterna: att anbefalla det som är rätt, förbjuda det som är fel och sträva för Allahs skull.

Dyrkan av Allah omfattar allt i livet. Den bringar ordning i alla frågor, från bordsskick till utvecklingen av en nation, regerings- och finanspolitik, social rättvisa och internationella relationer. Allt detta blir dyrkan när det görs samvetsgrant samtidigt som man söker Allahs godkännande. Eftersom det här omfattande spektrat av dyrkan innefattar alla livets aspekter är det syftet för vilket människan skapades, som Allah har fastslagit i Koranen⁹.

Att dyrka Allah betyder att följa den livsväg som Han föreskrivit. Det betyder aktning för Hans lag och för allt som behagar Honom i form av tro, tal eller gärningar, och att forma sin karaktär och uppföra sig i enlighet med Hans vägledning och lagsystem. Vad Allah än befäller en muslim att göra eller förbjuder honom och vad Han än deklarerat som tillåtet eller otillåtet kräver prompt och villig lydnad. Skillnaden mellan en troende och andra är att en troende har skiftat från dyrkan av sig själv och andra människor till dyrkan av sin Skapare och Upprätthållare, från att lyda sina egna infall och önsknings till att lyda Allah. Förutom fullständig underkastelse och lydnad gjorde Profeten Muhammad kärlek till Allah till ett villkor för dyrkan och tro i många av sina uttalanden. När han blev tillfrågad om vad tro var svarade han: "Att Allah och Hans sändebud är er mer kära än någonting annat."¹⁰

Välgörande socialt arbete är också en form av dyrkan och ett sätt att komma nära Allah. Faktum är att det är ett av de bästa sätten förutsatt att det görs uppriktigt och inte för att få beröm eller för att skaffa sig ett rykte bland människor. Varje handling som tar bort sorgsenhet, lättar ett lidande, lättar smärta, kompenserar en förlust, stärker den förtryckte – att lätta en skuldbörda, stödja en behövande familj, hjälpa en främling, lära ut kunskap, vägleda och ge råd, förhindra att någon skapelse skadas eller göra gott för den – allt detta är en del av religionen och handlingar av dyrkan uppskattas och belönas av Allah så länge det är syftet bakom dem.

Profeten Muhammad gav några exempel på den här typen av dyrkan. Han sa:

- "Ska jag inte informera er om vad som är bättre än [frivillig] bön, fasta och allmosa? Det är att försona två parter. Dåliga relationer skalar bort ens religion."¹¹

- "Den som besöker en sjuk person tilltalas från himlen: "Du är god, din väg är god och du ska få din boning i Paradiset."¹²

⁹ I Koranen 67:2, 76:2, 18:7, 21:35 (och på andra ställen), fastslår Allah att Han skapade människan för att pröva henne. Detta är inte motsägelsefullt eftersom människan lyckas med sitt test endast genom att dyrka Allah på de sätt som är passande i varje situation: genom tålamod och åkallan eller tacksamhet och lovprisning, genom att vara trogen i lydnad till Honom och generös i sitt uppträdande mot Hans skapelser.

¹⁰ Berättad av Ahmad (15605).

¹¹ Ahmad (26236), Abu Dawud (4273) och at-Tirmidhi (2433).

¹² At-Tirmidhi (1931) Ibn-Majah (1433).

- "Medan en man gick längs vägen hittade han en taggig gren och tog bort den, så Allah uppskattade att han gjorde det och förlät honom."¹³

- "Mitt folks handlingar visades för mig, både de goda och de dåliga, och jag fann att bland de bästa av dem är att ta bort något skadligt från gatan."¹⁴

Sådana handlingar uppmuntras inte bara i islam. Snarare är de föreskrivna som en del av muslims dagliga plikter som för honom mot Paradiset och bort från Helvetet. När Profeten tillfrågades om vad som räddar en person från Helvetet sa han, "Tron på Allah". Sedan nämnde han några handlingar som man kan lägga till: "Att ge av det som Allah har gett er, [och om man inte har någonting] anbefalla det rätta och förbjuda det onda, [och om man inte kan] lära någon ett yrke, stödja den som blivit förorättad, [eller åtminstone] låta bli att skada människor. Den troende som tar sig an en av dessa saker kommer att ledas in i Paradiset."¹⁵ Den här typen av dyrkan kan praktiseras när som helst av vilken muslim som helst efter hans förmåga och är inte begränsad till de rika, de mäktiga eller de högtbildade. Det finns andra uttalanden av Profeten som nämner medmänskliga former av dyrkan: att möta sin broder med ett leende, hjälpa en döv person att höra, leda en blind, leda någon till det han behöver, skynda sig att hjälpa någon som har svårigheter, lyfta eller bära något åt någon som är svag, etc. Han deklarerade även att en ärlig, uppriktig köpman kommer att vara med profeterna, dem som håller på sanningen och martyrerna [i paradiset].¹⁶

Detta innebär också att det inte är tillåtet för en muslim att vara beroende av andra av lathet eller att vara en börda för samhället eller att isolera sig från det vanliga livet under förevändning att han ägnar sig åt dyrkan. Istället är en muslim någon som entusiastiskt ger sig in på alla områden i livet, utmärker sig i produktion, precision och färdigheter och genom att göra det får han en dyrkares belöning.

På så sätt är en muslim en källa till nytta, välsignelse och barmhärtighet i sitt samhälle. Han utför ett gott arbete, främjar det och leder andra till det. Hans barmhärtighetsgärningar är inte begränsade till endast mänskligheten utan innefattar skapelsen i allmänhet. Han kommer närmare Allah även genom att visa godhet mot djur och fåglar och genom att förhindra att de blir skadade. Profeten Muhammad berättade för sina följeslagare om en man som fann en hund som flämtade och åt stoft på grund av extrem törst. Av barmhärtighet gick han till en närliggande brunn, fyllde sin sko med vatten och gav hunden att dricka. Tack vare det förlät Allah honom hans synder. När de hörde den berättelsen frågade hans följeslagare: "Får vi belöning för djur, o Allahs sändebud?" Han svarade: "För varje levande varelse finns en belöning."¹⁷ Han sa också: "Det finns ingen muslim som planterar en växt eller ett frö, som en människa, ett djur eller en fågel äter från, utan att det räknas för honom som en allmosa."¹⁸ Inom detta vida fält av rätttrådiga gärningar finner man de sätt att dyrka som passar för behoven i ens samhälle och som stämmer med ens egen vilja att tjäna i barmhärtighet.

Det är även mer fantastiskt att vanliga världsliga saker som en troende gör under sitt liv, för sig själv och sin familj, blir dyrkan när vissa villkor är uppfyllda: (1) att arbetet eller handlingen är tillåten i islam, (2) att den görs till nytta för honom själv, hans familj eller hans samhälle, (3) att den görs noggrant och ärligt och (4) att den inte avleder honom från hans religiösa plikter. När muslimen observerar allt detta samvetsgrant med avsikten att göra Allah nöjd blir hans liv fyllt av sann dyrkan.

När Profeten informerade sina följeslagare om att äktenskapliga relationer med ens fru ger belöning sa de: "Genom att uppfylla sitt behov kommer var och en av oss att få belöning?!" Han svarade: "Tänker ni inte på att om ni gjorde det på ett otillåtet sätt (d v s utanför äktenskapet) skulle ni förtjäna ett straff? På samma sätt blir ni belönade när ni gör det på ett tillåtet sätt."¹⁹ Det är Allahs perfekta barmhärtighet att Han belönar en tjänare när han avser att undvika det otillåtna och att tillfredsställa sin fru också.

Dyrkan omfattar hela ens varelse

Dyrkan av Allah omfattar inte bara hela ens liv och aktiviteter, den omfattar hela ens varelse. Muslimen dyrkar Allah i sina tankar, genom att begrunda sig själv och allt runt omkring sig, himlarnas och jordens skapelse och allt som Allah har skapat, uppenbarelsen av Koranens verser och vad de innehåller av vägledning och visdom, berättelser om tidigare nationer och lärdomar från historien. Allt detta för en närmare Allah som uppenbarade Sin Bok för mänskligheten "*så att människorna kan reflektera över dess verser och så att de som har förstånd ska bli påmind.*" (K 38:29)

Muslimen dyrkar också Allah i sitt hjärta genom sina känslor; han älskar Allah och fruktar Honom, han hoppas på Hans barmhärtighet samtidigt som han fruktar Hans straff. Han accepterar Hans påbud, har tålmod vid prövningar, är tacksam för välsignelser, skäms för att vara olydig mot Honom, har tillit till Honom, och han är uppriktig i sin dyrkan av Allah som Han har befallt.

¹³ Al-Bukhari (2292) och Muslim (4744).

¹⁴ Muslim (859).

¹⁵ Al-Bayhaqi i Sahih Altargheeb (876) av al-Albani.

¹⁶ At-Tirmidhi (1130).

¹⁷ Al-Bukhari (2190).

¹⁸ Al-Bukhari (2152) och Muslim (2904).

¹⁹ Muslim (1674) och Ahmad (20508).

Hans tunga dyrkar genom att recitera Koranen, genom åkallan och genom att nämna och prisa Allah. Koranen adresserar de troende genom att säga: "*Troende! Åkalla Allah – och ha Honom alltid i era tankar och prisa Hans namn morgon och afton!*" (K 33:41-42) Profeten sa: "Håll din tunga fuktig genom att nämna Allah"²⁰. Detta var vad Profeten brukade göra vid alla tillfällen: när han skulle sova och när han vaknade, morgon och kväll, innan och efter det att han åt och drack, när han red och när han reste, under vind och regn, vid alla tider och under alla omständigheter.²¹

Muslimens hela varelse dyrkar Allah, antingen genom att avstå från något, som vid fasta, eller genom handling som vid bön, där han rör sin tunga och sin kropp tillsammans med sitt sinne och sitt hjärta. Han dyrkar Allah genom att ge av sin högt älskade rikedom i både obligatoriska och frivilliga allmosor. Muslimen dyrkar Allah genom att anstränga sig och genom att offra en del av sina egna tillgångar eller intressen för att göra Allah nöjd, genom att inbjuda människor till Allahs väg, genom att mana till det som är gott och förbjuda det som är ont, genom att stå emot lögnaktighet och orättvisa, genom att lämna bekvämligheten i hemmet och med familjen för att utföra pilgrimsfärden, genom att studera och lära sig något som är till nytta eller genom att försvara sitt hemland. Varje form av dyrkan börjar dock i hjärtat med ens avsikt.

Den rätta avsikten gör hela livet till dyrkan

Det räcker för en muslim att veta att han är Allahs förvaltare på jorden. Hans ansvar är att etablera de gränser som är satta av Allah, sprida Hans ord och uppfylla sin plikt att dyrka Honom. Detta är tillräckligt för att göra alla hans ord och gärningar, hans alla rörelser och hans stillhet till dyrkan av Allah och det är den faktiska betydelsen av vad Han fastslagit i Koranen: "*Jag har skapat djinnerna och människorna enbart för att de skall [känna Mig och] dyrka Mig.*" (K 51:56) Om begreppet dyrkan var begränsat till religiösa riter som upptar bara en liten del av ens tid skulle inte den här versen verka logisk. Emellertid är islam inte några få handlingar som kan räknas på ena handens fingrar; snarare är det en persons uppfyllelse av sitt uppdrag i livet och syftet med att han skapades.

Varför dyrka Allah?

Man kan undra: "Varför har Allah gjort det obligatoriskt att lyda Honom och varför kräver Han av oss vissa handlingar av dyrkan trots att Han är självtillräcklig och inte behöver någonting från sina tjänare?" Svaret är att Han förvisso inte har någon nytta av sina tjänares dyrkan, Han skadas inte heller av deras vägran. Men förutom att Han som vår Skapare och Upprätthållare har rätt att beordra och ålägga oss vad Han vill, gör Han det enbart till fördel för Sin skapelse – för vårt bästa, vi som behöver Honom för varje andetag vi tar genom livet: "*Människor! Det är ni som är i behov av Allah, medan Allah är Den som är fri från behov, Den som allt lov och pris tillkommer.*" (K 35:15) Dyrkan ger näring till själen. För en människa är inte bara den fysiska kroppen som vi uppfattar som behöver näring från jorden. Det element som i realiteten gör henne till den ädla mästaren för alla skapelser på jorden är själen som får sin vitalitet och förfinas genom kommunikationen med sin Skapare. Således är det dyrkan av Allah som förser själen med näring och växt och upprätthåller den dagligen med kontinuerlig förstärkning.

På så sätt föreskrev Allah en mängd olika former av dyrkan i viss mängd och på vissa tider – under dagen, natten, veckan, månaden och året under en människas livstid – för att tillfredsställa själens behov. En del former av dyrkan är obligatoriska, medan andra endast är frivilliga men rekommenderade. I kombination, och om de utförs på rätt sätt, ger dessa metoder för dyrkan själen dess näring och botar dess sjukdomar. Utan tron på Allah och den trygghet och närhet som kommer av att dyrka Honom, kommer människan till slut att känna djup tomhet och obehag i själen. Allah bekräftar detta genom att säga: "*Men den som vänder ryggen åt Mig [och Mina budskap] skall få ett eländigt liv.*" (K 20:124)

Det mänskliga hjärtat känner alltid behovet av Allah och ingenting kan fylla det här behovet utom en god relation till Honom. Detta är dyrkans roll när den utförs uppriktigt och korrekt. Ibn Taymiyyah, en välkänd islamlärd, sa: "Hjärtat behöver Allah både ur tjänandets och tillitens synvinkel. Det kommer inte att vara tillfreds, blomstra, känna glädje och lycka, tillförsikt och förtroende förutom genom dyrkan av sin Herre ensam, kärlek till Honom och ånger inför Honom. Även om man skulle uppnå allt njutbart i skapelsen skulle man inte vara nöjd eller tillfreds. Detta eftersom hjärtat har en naturlig instinktiv längtan efter sin Herre, att dyrka, älska och söka närhet till Honom. Genom att göra det uppnår det välbehag, tillfredsställelse och tillförsikt. Man kan inte uppnå detta förutom med Allahs hjälp. Bara Allah kan ge det, så man är ständigt i behov av att dyrka Allah och söka Hans hjälp. Om man kunde uppnå allt man älskade, åträdde och önskade sig utan dyrkan av Allah skulle man inte uppnå annat än smärta, ånger och plågor. Man kan inte bli befriad från den här världens bedrövelse och förbittring om inte ens kärlek till Allah övervinner allt annat och Allah blir ens längtan och mål, så att man älskar allt annat för Allahs skull och inte för dess egen skull."

På så sätt blir det klart att de som har smakat den sanna tron och vissheten inte bara ser dyrkan som underkastelse eller utförandet av order, utan finner mer välbehag i sin kommunikation med Allah, sin lydnad inför Honom och sina ansträngningar att uppnå Hans godkännande, än de som äger palats eller massvis med guld

²⁰ At-Tirmidhi (3297).

²¹ Islamlärda har sammanställt många hadith-böcker i detta ämne.

och silver finner i sin rikedom. När han dyrkar sin Herre i tider av svårigheter finner den troende frid i sinnet, befrielse från ensamhet, minskning av sin börda, ny tillförsikt och tröst från falska anklagelser och lögner. Och när han dyrkar Honom i tider av lugn och välmående smakar han glädjen i att vara tacksam mot Allah och prisade den som har gynnat honom.

Muslimen vet vart han är på väg och är medveten om sitt sanna slutmål. Muslimerna vet att de inte skapades för den här världen; snarare skapades den för dem. De vet att de skapades för ett evigt liv och att det här livet bara är en förberedelse för det. De tar därför vad som är till nytta för dem där och strävar mot de högsta andliga nivåerna genom rättrådighet och olika former av dyrkan. Genom detta renar de sina själar för att bli värdiga det bästa hemmet i livet efter detta. Detta är paradiset, där bara de som är rena kommer in, och vid vars portar det kommer att sägas dem: "*Fred vare med er, ni har blivit rena! Stig in [i paradiset]! Här skall ni förbli till evig tid!*" (K 39:73)

Dyrkan är ett test från Allah genom vilket själen putsas. Det här livet som vi lever, oavsett om det är långt eller kort, är inte målet och inte heller slutet. Det är bara en station på vägen till ett annat liv och ett annat hem – ett evigt hem. Som en poet sa: "Döden är bara en resa från den förgängliga boningen till den bestående." Slutmålet är livet efter detta. Koranen bekräftar: "*I evighetens boningar [väntar] förvisso det verkliga livet. Ack, om de visste...!*"²² (K 29:64) Därför bör man använda det här livet för att förbereda sig för nästa. Allah placerar människan i det här hemmet för att förbereda henne för det eviga hemmet genom provningar och vedermödor som renar och förfinar hennes själ. De välsignelser som är människan förunnade – intelligens, vilja, medvetande och förmåga – är en särskild ynnest och ära för henne. De fungerar dock också som ett test för att avgöra om hon ska vara tacksam eller otacksam mot sin Herre, om hon ska lyda Honom eller sätta sig upp mot Honom.

Men utöver allt som har sagts är dyrkan Skaparens rättighet över Sin skapelse och Herrens rättighet över Sina tjänare. Självförbättring är dyrkans frukt och dess resultat, men inte en orsak till dyrkan. Dyrkarens primära mål måste vara att fullfölja sin plikt mot Allah, att underkasta sig Honom och lyda Hans bud. Detta är den korrekta basen för all form av dyrkan. Självförbättring, rening av samvetet och uppnåendet av en god moral hör till den sekundära nytta som kommer av dyrkan snarare än orsakerna till den. Som Allah har sagt: "*Människor! Dyrka er Herre, som har skapat er och dem som levde före er – så att ni må bli rättrådiga.*" (K 2:21)

Men för att kunna dyrka Allah, måste vi känna Honom, annars kan vi utforma en förvrängd uppfattning av Honom och på så sätt gå vilse. I Koranen talar Allah om för mänskligheten vad Han är och vad Han inte är. Till exempel, som svar på en fråga om Allah, som var ställd till Profeten Muhammad, instruerade Allah honom att ge följande svar: "*Säg: 'Han är Allah [som är] En, Allah, den Evige [den av skapelsen Oberoende, av vilken alla beror]. Han har inte avlat och inte blivit avlad, och ingen finns som kan liknas vid Honom.'*" (K 112:1-4)

I Koranen talar Allah också om för oss att alla profeter kom med samma budskap till sitt folk - d v s att tro på Allah och att dyrka Honom. Han informerar oss också om att folk från tidigare nationer har avvikit från sina profeters ursprungliga läror. Detta beror på det faktum att tidigare skrifter inte bevarades väl och oftast överfördes muntligt, så med tiden ändrades de eller gick förlorade. En annan orsak är att kyrkans auktoriteter introducerade lärosatser som aldrig varit en del av Guds religion²³. På grund av de ändringar som smugit sig in i religionen tidigare, talar Allah om för oss att Han sände Profeten Muhammad som Sitt slutliga sändebud för att vägleda hela mänskligheten, och uppenbarade för honom en skrift som Han lovat ska bevaras för evig tid.

Det finns ingen "blind tro" i islam

Islam är inte en religion som bygger på "blind tro", utan det är en religion som starkt uppmanar människan att använda sitt intellekt och sin förmåga till logik och resonemang. I Koranen betonar Allah att människor måste tänka, resonera och använda sitt förstånd. Ordet "förstånd" eller "resonemang" nämns 49 gånger i Koranen.²⁴ Allah refererar också till "människor som har förstånd" 16 gånger i Koranen.²⁵ Han refererar till "dem som [stys av] sitt förnuft" två gånger,²⁶ och refererar i många verser i Koranen till intellektet,²⁷ hjärtat,²⁸ och till "uppfattningsförmåga och insikt".²⁹ Koranen betonar också behovet av att "begrunda" och "tänka efter",³⁰

²² Dess straff och nöjen, som är mycket större än det mänskliga sinnet kan föreställa sig, är varken begränsade till själen eller kroppen utan innefattar båda, precis som människan är en kombination av båda. Så kommer hon också att vara i livet efter detta, om än i ett annat mer utvecklat tillstånd.

²³ Texten den kristna "treenighetsläran" formaliserades efter kyrkomötet i Nicea år 325 e Kr och kyrkomötet i Konstantinopel år 386 e Kr.

²⁴ På arabiska *ta'qiloon* 24 gånger, *ya'qiloon* 22 gånger, och *a'qal*, *na'qil* och *ya'qil* en gång vardera.

²⁵ På arabiska *ulul-albab* eller *ulil-albab*.

²⁶ Med den arabiska termen *ulin-nuha*.

²⁷ Med den arabiska termen *al-fu'ad*.

²⁸ På arabiska *al-qalb*.

²⁹ Med det arabiska ordet *al-hijr*.

³⁰ På arabiska *fikr* eller *tafakkur*.

"minnas" och "påminna sig om"³¹ relevant kunskap och händelser som kan ha glömts bort men som är viktiga för att stärka ens tro.

Allah lovordar människor som använder sitt förstånd: "*I skapelsen av himlarna och jorden och i växlingen mellan natt och dag ligger helt visst budskap till dem som vill använda sitt förstånd; de som minns Allah när de står, när de sitter och när de ligger på sidan [för att vila], och som, när de begrundar himlarnas och jordens skapelse [ber med dessa ord]: "Herre! Du har inte skapat [allt] detta utan mål. Stor är Du i Din härlighet! Förskona oss då från eldens straff! "* (K 3:190-191) Om Koranen säger Allah: "*Detta är en välsignad Skrift som Vi har uppenbarat för dig, [Muhammad] så att människorna kan reflektera över dess verser och så att de som har förstånd ska bli påmindra.*" (K 38:29) "*Reflekterar de då alls inte över vad Koranen [har att säga]? Eller har de dragit för regeln för sina hjärtan?"* (K 47:24)

I Koranen förekommer uttryck härledda ur ordet "kunskap" 865 gånger. I en vers säger Allah: "*Kan de som vet likställas med dem som inte vet? Men bara de som har förstånd tänker igenom [dessa frågor]."* (K 39:9) "*Och [det sker] för att de som har fått del av kunskap skall veta att denna [d v s Koranen] är sanningen från din Herre [därför] tro på den och för att deras hjärtan ödmjukt skall underkasta sig den.*" (K 22:54)

Å andra sidan avvisar Koranen starkt ståndpunkter som baseras på myter, illusioner, okunskap, blind imitation av andra, gissningar, fördomar, infall och världsliga önskningsar. Allah bekräftar att de flesta människorna på jorden har gått vilse genom okunskap, förmodanden och antaganden: "*Om du vill göra flertalet av jordens invånare till viljes, kommer de att leda dig bort från Allahs väg. De går bara efter [lösa] antaganden och förvränger.*" (K 6:116)

Finns det verkligen ett liv efter döden?

Alla Guds profeter uppmanade sina folk att dyrka Gud (Allah), och att tro på livet efter döden. De lade så stor vikt vid tron på livet efter döden att tvivel på det betydde att förneka Guds budskap. Det faktum att alla Allahs profeter har behandlat denna metafysiska fråga om livet efter döden med sådan förtröstan och så enhetligt (tiden mellan deras budskap har i vissa fall varit tusentals år) bevisar att källan till deras kunskap om det var densamma för alla, d v s gudomlig uppenbarelse. Vi vet också att de tidiga profeterna mötte starkt motstånd hos sitt folk, framförallt i frågan om livet efter döden, eftersom de flesta bland folket såg det som omöjligt. Men trots motståndet vann profeterna också många uppriktiga anhängare.

Frågan uppstår nu: Vad fick dessa anhängare att lämna sina förfäders etablerade tro, traditioner och sedvänjor, trots risken att bli totalt utstötta från sitt eget samhälle? Det enkla svaret är att de använde sig av sitt förstånd och sitt hjärtas förmågor och insåg sanningen.

Kände de igen sanningen genom sina sinnesförnimmelser? Det kan de inte ha gjort eftersom det är omöjligt att skaffa sig någon erfarenhet av livet efter detta genom sinnesförnimmelser. Allah har, vid sidan av varseblivningsförmågan, givit människan rationellt, estetiskt och moraliskt medvetande. Det är den här typen av medvetande som vägleder henne när det gäller realiteter som inte kan bekräftas genom sinnena. Det är därför alla Allahs profeter, då de uppmanade människor att tro på Honom och livet efter döden, vädjade till människans estetiska, moraliska och rationella medvetande.

Koranen fastslår mycket tydligt att de icke troende inte har någon hållbar grund för sitt förnekande av livet efter döden: "*Och de säger: "Det finns inget liv utom livet på jorden. Några [av oss] dör och några lever [vidare] och ingenting förintar oss förutom tiden." Men om detta har de ingen kunskap – de rör sig bara med lösa antaganden. Och när Våra verser reciteras för dem som klara bevis, är deras enda argument att de säger: "Låt då våra förfäder stiga fram, om det ni säger är sant." Säg: "det är Allah som ger er liv och sedan låter er dö och som, när Uppståndelsens dag är inne – här finns inte rum för tvivel – skall samla er [till Sig]; men [om detta] har de flesta människor ingen kunskap."* (K45:24-26)

Är det möjligt att allting skulle ta slut helt och hållet genom döden för tjuvar, mördare, kriminella, förtryckare och tyranner utan att någon av dem får sitt rättmätiga straff? Hur många har inte å andra sidan gjort gott, offrat sig och kämpat för rättvisa utan att få sin belöning? Hur många människor har inte uppmanat till det rätta, hållit fast vid det och försvarat det men tyrannerna stod i deras väg, förföljde dem, gjorde dem illa, ansatte dem, gjorde dem hemlösa och torterade dem tills de dog för rättvisans skull? Detta medan deras förtryckare levde i säkerhet, fred och lyx. Det naturliga sinnet för rättvisa som finns inplanterat i människans själ kräver balans – att det existerar en annan boning där de som har gjort gott kan belönas och de som gjort ont kan straffas. Om det inte fanns något liv efter döden skulle själva tron på Gud bli meningslös, eller, även om man trodde på en skapare, skulle det vara en orättvis och likgiltig skapare som en gång hade skapat människan och sedan inte brydde sig om hennes öde. Allah bekräftar denna sanning i Koranen: "*Vi har inte skapat himlen och jorden och allt som är emellan dem utan mål, såsom de som inte tror förmodar. Så ve dem som inte tror! Elden är deras mål! Eller skulle Vi behandla dem som tror och lever rättskaffens på samma sätt som dem som stör ordningen på jorden och sprider sedefördärv? Skulle Vi behandla de gudfruktiga på samma sätt som dem som har sjunkit djupt i synd?"* (K 38:27-28) "*Tror de som begär orätt att Vi skall ge dem samma behandling, i livet och i döden, som Vi ger dem som tror och lever ett rättskaffens liv? Hur illa dömer de inte! Allah har skapat himlarna och jorden i*

³¹ På arabiska *dhikr* eller *tadhakkur*.

enlighet med en plan och ett syfte, och för att var och en skall få den lön som han har förtjänat och ingen tillfogas orätt." (K 45:21-22) "Vi har inte skapat himlarna och jorden och allt som finns däremellan för Vårt nöjes skull; nej, Vi har inte skapat dem utan en plan och ett syfte, men de flesta [människor] inser det inte. Förvisso är Åtskillnadens dag [då de orättfärdiga skall skiljas från de rättfärdiga, d v s Domedagen] den utsatta tiden, då alla [skall samlas åter]." (K 44:38-40)

Koranen fastslår med eftertryck att Uppståndelsens Dag måste komma och att Allah kommer att avgöra varje människas öde beroende på hans eller hennes gärningar: "Men de som inte tror säger: "Den Yttersta stunden drabbar oss aldrig!" Säg: "Jo, vid min Herre! Helt visst skall den drabba er! Vid Honom [Allah] som vet allt som är dolt [för människor skall den drabba er]!" Ingenting i himlarna eller på jorden, [även om det bara har] en atoms vikt, undgår Honom och ingenting finns, vare sig mindre eller större än detta, som saknas i [Allahs] öppna bok, för att Han skall belöna dem som tror och lever som rättskaffens [människor]; dem väntar syndernas förlåtelse och en frikostig belöning. Men de som motarbetar Våra budskap och framställer dem som betydelselösa får se fram mot ett svidande bittert straff." (K 34:3-5)

Uppståndelsens dag kommer att vara den tid då Allahs attribut rättvisa och nåd kommer att manifesteras fullt ut. Han kommer att ösa sin barmhärtighet över dem som lidit för Hans skull i det världsliga livet i tron på att en riklig belöning väntar dem. Men de som förnekade och missbrukade Allahs gåvor, utan att bry sig om det efterkommande livet, kommer att hamna i det mest eländiga tillstånd. I en jämförelse mellan dem säger Koranen: "Kan den som Vi lovat det [högsta] goda, ett löfte som han får se uppfyllt [vid uppståndelsen], jämföras med den som Vi har skänkt jordisk glädje men som sedan på Uppståndelsens dag skall höra till dem som radas upp [för att straffas]?" (K 28:61)

Tron på livet efter döden garanterar inte bara framgång i Livet efter detta, utan gör också den här världen fylld av frid och glädje genom att göra individerna så ansvariga och pliktrogna som möjligt i sina aktiviteter: "Varje människa skall smaka döden; och Vi prövar er genom de frestelser [som följer] med såväl motgång som medgång. Och till Oss skall ni föras tillbaka." (K 21:35)

Varför skall man läsa Koranen?

Ingen människa borde vara okunnig om Koranen, för den är grundlagen som uppenbarats av Allah för att reglera och styra mänskligt liv. Den talar med Skaparens perfekta kunskap om Hans skapelse. Den avslöjar sanningen och inbjuder människan till sanningens väg. Den innehåller viktig information om mänsklighetens och individens öde. Den undervisar och höjer människor till den högsta moraliska, intellektuella och sociala nivån när de strävar efter att förstå den och tillämpa dess lärdomar i livet.

Dessutom är den Allahs faktiska ord – inte skapade utan uppenbarade av Honom genom ängeln Gabriel för en mänsklig budbärare, Muhammad, till nytta för mänskligheten. Den är ett evigt mirakel överlämnat till den siste profeten, Muhammad, som ett bevis för att han var profet och som en utmaning till alla kommande generationer. Dess kvalitet är unik och omöjlig att imitera. Den uppenbarades för 1400 år sedan och är än idag helt intakt och oförändrad i sin ursprungliga arabiska form.

Vad upptäcker man när man förstår Koranens innebörd? Svaren på den här frågan kan delas in i fyra huvudkategorier:

1. att man kan lära känna sin Skapare så som Han har beskrivit sig själv.
2. att man kan få veta meningen med livet på den här jorden och vad som förväntas av varje person under det här livet.
3. att man blir medveten om konsekvenserna av sina attityder och sitt uppförande.
4. att man vet hur man ska förhålla sig till allting – till Allah genom dyrkan och lydnad, till sin medmänniska genom att vara rättvis mot alla, och till universum i allmänhet genom att använda de saker som är under ens kontroll på ett bra sätt.

Det här gudomliga budskapet uppenbarades för att bekräfta och förnya relationen mellan människan och hennes Skapare och för att återupprätta den ärliga och korrekta dyrkan av den ende sanne Guden, Allah, som säger: "Och uppmana dem att besvara Mig [med lydnad] och att tro på Mig – så att de skall ledas på rätt väg." (K 2:186)

Varför Islam?

Meningen med livet är att lära känna Allah, att tro på Honom och att dyrka Honom så som Han har anvisat. Det betyder att leva våra liv i enlighet med Hans befallningar.

I Koranen fastslår Allah att budskapen från alla profeter före Muhammad har ändrats, så deras mål kan inte uppnås på något annat sätt än genom att troget följa Hans sista och slutliga budskap, vilket är islam. Han kommer att döma människorna på Uppståndelsens Dag utifrån om de trott på och hållit fast vid det här budskapet, och Han har slagit fast: "Förvisso, för Allah är [den sanna] religionen islam." (K 3:19) Han har också sagt: "Och om någon vill anta en annan religion än islam kommer detta aldrig att accepteras från honom, och i nästa liv skall han stå bland förlorarna." (K 3:85)

Det här livet är en prövning i förberedelse för nästa tillvaro. Muslimer vet att människan inte skapades endast för det här världsliga livet; snarare skapades den här världen för människan. Så om en dåre lever för att äta och

en vis man äter för att leva, är en visare man den troende som lever för att bli accepterad av sin Skapare och för sitt nästa, eviga liv.

Hur blir man muslim?

För att bli muslim behöver en person helt enkelt säga *shahada* (Trosbekännelsen) med uppriktig övertygelse: "Ash-hado al-la ilaha illa Allah wa ash-hado anna Muhammadan rasolo-Allah". Det betyder: "Jag vittnar om att det inte finns någon gudom [värd att dyrkas] förutom Allah, och jag vittnar om att Muhammad är Allahs sändebud."

För mer information om islam besök:

- 1- www.islaminfo.se
- 2- www.islamiska.org
- 3- www.islamguiden.com
- 4- www.elnaggarzr.com/en (på engelska)
- 5- www.sultan.org (på engelska)